

28 Αυγούστου 2014

Όσιος Μωυσής ο Αιθίοπας

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Συναξαριακές Μορφές](#)

Όσιος Μωυσής ο Αιθίοπας - Julia Hayes© (www.ikonographics.net)

Εορτάζει στις 28 Αυγούστου εκάστου έτους.

Φήσεις τὸ ῥητὸν καὶ θανῶν, Μωσῆ μέλα.
«Ἄνθρωπος ὄψιν, καὶ Θεὸς τὴν καρδίαν».

Θάψαν ἐν εἰκάδι Μωσῆν ὀγδὸν Αἰθιοπῆα.

Βιογραφία

Ο ὄσιος Μωυσῆς ἦταν αγορασμένος δούλος κάποιου πλούσιου κτηματία. Εἶχε χαρακτήρα σκληρό και δύστροπο και καθημερινά δημιουργούσε πολλά προβλήματα, ὥσπου το αφεντικό του αγανάκτησε και τον πέταξε στον δρόμο. Ο Μωυσῆς βρήκε καταφύγιο σε μια ληστοσυμμορία και με την τεράστια σωματική του δύναμη δεν ἄργησε να επιβληθεῖ και να γίνει ο αρχηγός της.

Κάποτε, κυνηγημένος ἀπὸ τα ὄργανα της εξουσίας, για τα πολλά του εγκλήματα, πήγε να κρυφτεῖ βαθειά στην ἔρημο ὅπου ζούσαν οι πιο ονομαστοί ασκητές. Η συναναστροφή του με τους αγίους τον ἔκανε σιγά – σιγά να ημερεύσει. Τον επισκίασε η Χάρη του Θεοῦ, γιατί η μετάνοια εἶναι ὦρα Χάριτος, μαλάκωσε η καρδιά του, μετανόησε πραγματικά και ζήτησε την λύτρωση. Η αλλαγή του ἦταν ριζική και σε σύντομο χρονικό διάστημα ἔφτασε στα μέτρα των μεγάλων Πατέρων της ερήμου. Μετά το βάπτισμα αξιώθηκε να λάβει και την Χάρη της Ιεροσύνης.

Σε ηλικία 75 ετών ἔφυγε ἀπὸ την πρόσκαιρη αὐτή ζωή με τρόπο βίαιο και μαρτυρικό. Ειδωλολάτρες ληστές εισέβαλαν στο σπήλαιο που ασκήτευε και τον σκότωσαν με μαχαίρια. Και στο σημείο αὐτό επαληθεύθηκε, για ἄλλη μια φορά, ο λόγος του Χριστοῦ προς τον Απόστολο Πέτρο: «πάντες γὰρ οἱ λαβόντες μάχαιραν ἐν μαχαίρῃ ἀποθανοῦνται» (Ματθ. κστ, 52).

Οι δύο μεγάλες αρετές που τον κοσμούσαν ἦταν η αληθινή μετάνοια και η βαθειά ταπείνωση. Μέχρι την τελευταία του αναπνοή «ἔκλαιε πικρῶς» για τις αμαρτίες του και θεωρούσε τον εαυτό του κατώτερο ὄχι μόνον ἀπὸ τους ανθρώπους, ἀλλὰ και ἀπὸ αὐτήν την ἄλογη κτίση. «Η συναίσθησις της αμαρτίας ἡμῶν εἶναι μέγα δῶρον του Ουρανοῦ, μεγαλύτερον και της οράσεως των αγγέλων... Η μετάνοια εἶναι ανεκτίμητον δῶρον προς την ανθρωπότητα... Δια της μετανοίας συντελεῖται η θέωσις ἡμῶν. Τούτο εἶναι γεγονός ασυλλήπτου μεγαλείου» (Αρχιμ. Σωφρονίου, Οψόμεθα τον Θεόν καθὼς ἐστι, σελ. 40 και 46). Ο Μωυσῆς αξιοποίησε κατὰ τον καλύτερο τρόπο το ανεκτίμητο αὐτό δῶρο και ἔφθασε στην θέωση, στην ὄραση του Θεοῦ.

Αρκετά περιστατικά ἀπὸ τον βίο και την πολιτεία του φανερώνουν την ριζική αλλαγή του τρόπου της ζωῆς του. Ἄλλωστε αὐτό σημαίνει μετάνοια. Αλλαγή τρόπου σκέψης και τρόπου ζωῆς. Αξίζει να αναφέρουμε ἓνα ἀπὸ αὐτά: «Κάποτε, τέσσερεις ληστές, παλιοῖ σύντροφοί του, μπήκαν στην καλύβα του για να την ληστέψουν, χωρίς να φαντάζονται ποιόν μπορούσαν να βρουν μέσα. Ὄταν τον εἶδαν σάστισαν. Εκείνος, με μεγάλη ευκολία, τους ἔπιασε, τους ἔδεσε και τους οδήγησε στην συνάθροιση των Γερόντων και τους ἐρώτησε να του πουν τί πρέπει

να κάνει με τους ληστές, λέγοντας συγχρόνως: “Σε μένα δεν αρμόζει πια να τιμωρήσω άνθρωπον”» (Γεροντικόν, Εκδ. Ρηγοπούλου, σελ. 111). Όταν τα άκουσαν αυτά οι ληστές εξομολογήθηκαν, μετανόησαν και έγιναν Μοναχοί.

Άλλο χαρακτηριστικό περιστατικό που φανερώνει την ταπείνωση του Οσίου είναι και το ακόλουθο: «Την ημέρα που τον χειροτονούσε Πρεσβύτερο ο Πατριάρχης Αλεξανδρείας και μάλιστα την ώρα που του φορούσε τα ιερά άμφια του είπε φιλικά ότι έγινε λευκός σαν περιστέρι. Ο Μωυσής ερώτησε ταπεινά τον Πατριάρχη αν κρίνει από το εξωτερικό ή το εσωτερικό, επειδή και τα άμφια ήσαν λευκά. Ο Πατριάρχης θέλοντας να τον δοκιμάσει αν έχει πραγματική ταπείνωση, είπε κρυφά στους κληρικούς να τον διώξουν από το σκευοφυλάκιο. Έτσι, όταν παρουσιάστηκε εκεί μετά την θεία Λειτουργία, τον έδιωξαν βρίζοντας τον. Ο Μωυσής έφυγε αμέσως χωρίς καμιά αντιλογία. Ένας από αυτούς, που τον ακολούθησε κρυφά για να δει αν του κακοφάνηκε, τον άκουσε να μονολογεί μεμφόμενος τον εαυτό του: “Καλά σού κάνανε, σποδόδερμε μελανέ”. Αφού δεν είσαι άνθρωπος, τί γυρεύεις με τους ανθρώπους;» (Γεροντικόν, σελ. 252 -253).

Η Ορθόδοξη Εκκλησία με τον τρόπο ζωής που προσφέρει μεταμορφώνει και μετασκευάζει τα τσακάλια και τους λύκους σε πρόβατα και αρνιά άκακα. Μεταβάλλει τους υπερήφανους σε ταπεινούς, τους πόρνους και μοιχούς σε σώφρονες, τους φονιάδες, τους τρομοκράτες και τους ληστές σε Οσίους.

Σημείωση: Σύμφωνα με τον Συναξαριστή του Αγίου Νικόδημου, ο Όσιος Μωυσής απεβίωσε ειρηνικά.

Άπολυτίκιον (Κατέβασμα)

Ήχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῶν παθῶν καταλείψας Πάτερ τὴν Αἴγυπτον, τῶν ἀρετῶν ἐν τῷ ὄρει ἀνῆλθες πίστει θερμή, τὸν Σταυρὸν τὸν τοῦ Χριστοῦ ἄρας ἐπ’ ὤμων σου, καὶ δοξασθεῖς περιφανῶς τύπος ὤφθης Μοναστῶν, Μωσῆ Πατέρων ἀκρότης, μεθ’ ὧν ἀπαύστως δυσώπει ἐλεθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄτερον Ἀπολυτίκιον

Ήχος α΄. Τοῦ λίθου σφαγισθέντος.

Τῆς ἐρήμου πολίτης καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Μωϋσῆ· νηστεία ἀγρυπνία προσευχῆ, οὐράνια χαρίσματα λαβῶν, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Κοντάκιον

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Αἰθιόπων πρόσωπα, ἀπορραπίσας, νοητῶν ἀνέλαμψας, καθάπερ ἥλιος φαιδρός, φωταγωγῶν τᾶς ψυχᾶς ἡμῶν, τῶν σὲ τιμώντων, Μωσῆ παμμακάριστε.

Κάθισμα

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Φέγγος ἄδυτον εἰσδεδεγμένος, ἀπημαύρωσας τῶν νοουμένων, Αἰθιόπων θεοφόρε τὰ πρόσωπα, καὶ τὰς αὐτῶν κακουργίας διέλυσας, ταῖς πρὸς τὸ θεῖον ἀπαύστοις σου νεύσει Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μεγαλυνάριον

Ἔργοις διαλάμπας ἀσκητικοῖς, ἐχθρῶν νοουμένων, ἀπημαύρωσας τὴν ἰσχύν, καὶ τῆς ἄνω δόξης ἐδείχθης κληρονόμος, συνὼν τοῖς Ἄσωμάτοις, Μωσῆ μακάριε.

Οπτικοακουστικό Ὑλικό

Ακούστε το απολυτίκιο!

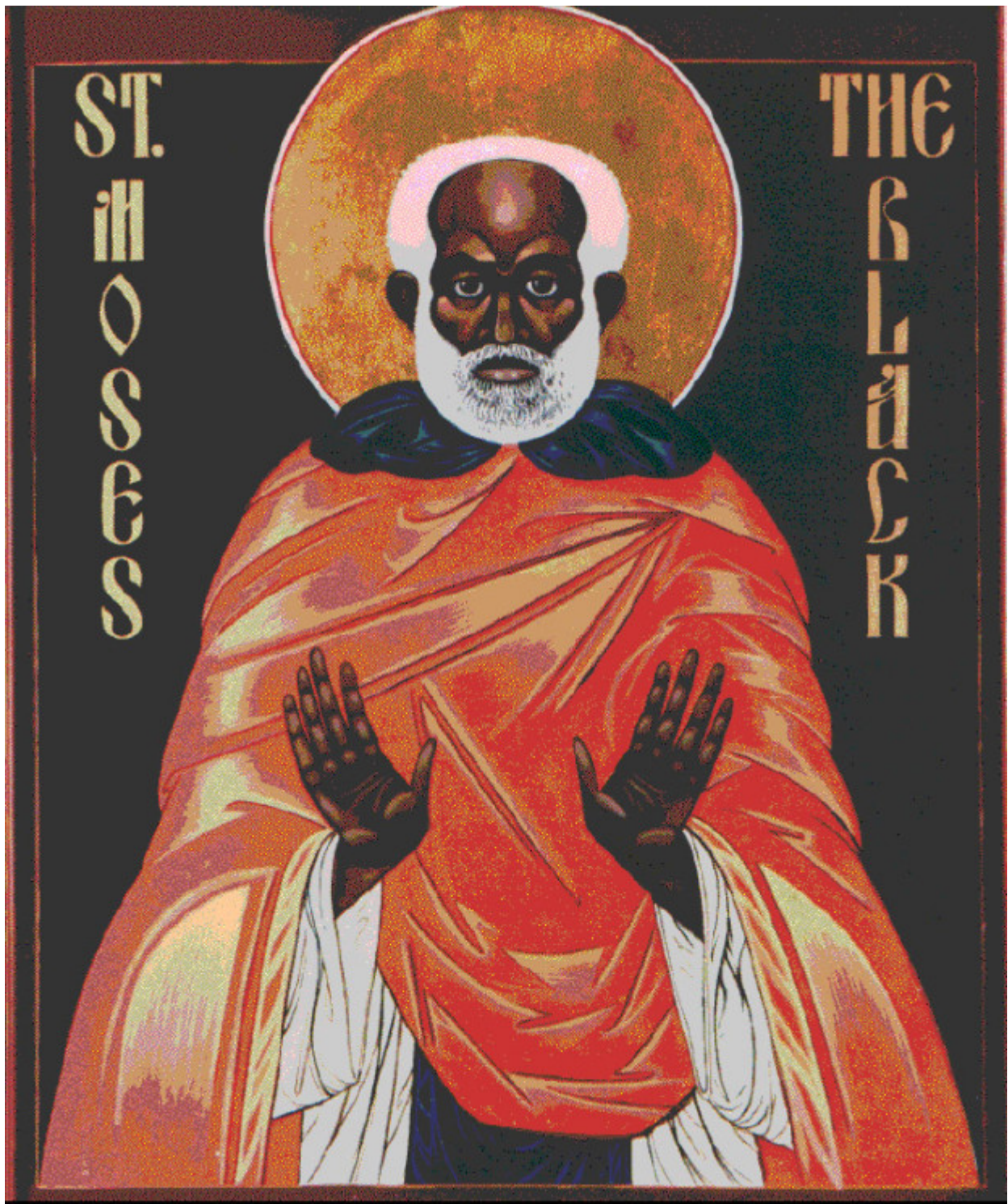
Αγιογραφίες / Φωτογραφίες

Όσιος Μωσής ο Αιθίοπας

Όσιος Μωυσής ο Αιθίοπας

Όσιος Μωυσής ο Αιθίοπας

Όσιος Μωσής ο Αιθίοπας

Όσιος Μωυσής ο Αιθίοπας

Πηγή: saint.gr